

РЕШЕНИЕ

№ 2598

гр. София, 18.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 20.01.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **2808** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от АПК, във връзка с чл. 186, ал. 4 от Закона за данък върху добавена стойност /ЗДДС/.
Образувано е по жалба на [фирма] срещу ЗНПАМ №ФК-С921-0083905/08.02.2021 г., издадена от Началник отдел „Оперативни дейности“-С. в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която е наложена ПАМ „запечатване на търговски обект“ – спортен център, находящ се в [населено място], [улица], както и забрана за достъп до него за срок от 5 дни, на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ и чл. 187, ал. 1 от ЗДДС, потвърдена с Решение № ГДФК-40/24.02.2021 г. на Директора на Дирекция „Оперативни дейности“ в главна дирекция „Фискален контрол“.

В жалбата е посочено, че оспорената заповед е незаконосъобразна и издадена в противоречие с целта на закона. Моли се същата да бъде отменена. Алтернативно е направено искане да бъде изменена оспорената заповед в частта на определения срок за запечатване на търговския обект, като същият бъде променен на 1 ден.

В съдебно заседание жалбоподателят не се представлява.

Ответникът - Началник отдел „Оперативни дейности“-С. в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП – в съдебно заседание не се явява, представлява се от юрк. Н., който оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

На 10.01.2021г. в 15.50 часа е извършена проверка в търговски обект - спортен

център, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от дружеството-жалбоподател.

При извършена контролна покупка на обща стойност 2 лв. от органите по приходите в ГД ФК при ЦУ на НАП, е издадена фискална касова бележа от монтираното в обекта ФУ, модел „Д.“ с ИН на ФУ DT278651 и ФП № 02278351. Плащането е осъществено преди легитимирането на проверяващите.

В хода на проверката е установено, че в обекта има ПОС терминално устройство, което е в работен режим. Установено е, че на 10.01.2021 г. има извършени плащания с банкови карти на предлагани услуги в търговския обект – сума в размер на 35 лв. в 15.33 часа; сума в размер на 5 лв. в 15.26 часа и сума в размер на 16 лв. в 15.07 часа.

След легитимирането на органите по приходите от ФУ в обекта е отпечатан КЛЕН, от който е видно, че описаните по-горе продажби не са регистрирани чрез издаване на фискален бон от ФУ.

Резултатите от извършената проверка са обективирани в Констативен протокол сер. АА № 0083905/10.01.2021 г.

Издадена е ЗНПАМ №ФК-С921-0083905/08.02.2021 г., издадена от Началник отдел „Оперативни дейности“-С. в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която е наложена ПАМ „запечатване на търговски обект“ – спортен център, находящ се в [населено място], [улица], както и забрана за достъп до него за срок от 5 дни, на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ и чл. 187, ал. 1 от ЗДДС.

Заповедта е оспорена по административен ред, като е потвърдена с Решение № ГДФК-40/24.02.2021 г. на Директора на Дирекция „Оперативни дейности“ в главна дирекция „Фискален контрол“.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в предвидения в чл. 149 от АПК 14 - дневен преклузивен срок, от страна, имаща правен интерес от обжалване и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 186, ал. 3 от ЗДДС, принудителната административна мярка по ал. 1 се прилага с мотивирана заповед на органа по приходите или оправомощено от него длъжностно лице. Видно от приложената по делото Заповед № ЗЦУ-1148/25.08.2020 г., Директорите на дирекции "Контрол" в ТД на НАП и началниците на отдели "Оперативни дейности" в дирекция "Оперативни дейности" в Главна дирекция "Фискален контрол" при ЦУ на НАП са определени да издават заповеди за налагане на принудителна административна мярка "запечатване на обект" по чл. 186 ЗДДС.

Съдът приема, че процесната заповед е издадена от компетентен орган. Същата съдържа законоустановените реквизити и е издадена в законоустановената писмена форма при спазване на процесуалните правила.

Решението, с което ЗНПАМ е потвърдена също е издадено от компетентен орган, съдържа законоустановените задължителни реквизити. При издаването му са спазени процесуалните правила.

Съгласно чл. 186, ал. 1, т. 1 б. "а" от ЗДДС, на лице, което не спази реда или начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се налага принудителната административна мярка /ПАМ/ запечатване на обект за срок до 30 дни. Разпоредбата е императивна и органът, установил нарушението -

неиздаване на документ за продажба, е длъжен да наложи ПАМ. Съдът намира, че в случая наложената ПАМ е правилна и законосъобразна, с оглед характера на нарушението и обществените интереси, които то засяга - спазване на данъчното законодателство.

Разпоредбата на чл. 118, ал. 1 ЗДДС предвижда, че всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство /фискален бон/ или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност /системен бон/, независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Редът и начинът за издаване на фискална касова бележка /фискален бон/ е установен в Наредба № Н-18/2006 г. на МФ за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства. Според чл. 25, ал. 1, т. 1 от Наредбата, задължително се издава фискална касова бележка за всяко плащане с изключение на случаите, когато плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит, чрез наличен паричен превод или пощенски паричен превод. Съгласно чл. 25, ал. 3 от Наредбата, фискалната касова бележка се издава при извършване на плащането, като едновременно с получаване на плащането на клиента се предоставя издадената фискална касова бележка.

При извършената проверка е отпечатан КЛЕН. След преглед на КЛЕН е установено, че липсват отразени на ФУ сумите 35лв., 5 лв., и 16 лв., които представляват плащания през ПОС терминала.

Между страните не е спорно, че в обекта е имало монтирано и работещо към момента на извършване на проверката фискално устройство. Съдът приема, че е било налице задължение по смисъла на чл. 118, ал. 1 ЗДДС за издаване на касова бележка в момента на извършване на покупката, заплатена чрез ПОС терминал, което не е било изпълнено. Налице са били законоустановените предпоставки за прилагане на ПАМ по чл. 186, ал. 1, б. "а" от ЗДДС - запечатване на търговския обект. Органът е длъжен да издаде заповед за налагане на ПАМ, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, като действа в условията на обвързана компетентност по отношение на налагането на ПАМ.

Съдът приема за неоснователно направеното в жалбата възражение за несъответствие на оспорената ЗНПАМ с целта на закона, в частта с която е определен срокът на ПАМ.

Административният орган има право на преценка относно срока на ПАМ. В случая, в оспорения акт са изложени мотиви, обосноваващи определянето на посочения в същия срок на ПАМ. Спазен е принципът на съразмерност, установен с чл. 6 от АПК, при упражняване на оперативната самостоятелност от административния орган.

От дружеството - жалбоподател не са представени никакви доказателства, от които да може да се направи извод, че неговите интереси за засегнати от наложената ПАМ в по-голяма степен от необходимото за осъществяването на целта на ПАМ. Твърденията за евентуални финансови загуби на дружеството, както и евентуална невъзможност за заплащане на трудови възнаграждения на назначените при него лица не са доказани.

Съдът приема, че оспорената заповед е правилна и законосъобразна в тази ѝ част.

По отношение наложената с процесната заповед забрана за достъп до обекта, макар тази мярка да е предвидена като отделна съгласно чл. 187, ал. 1 от ЗДДС, доколкото

същата се прилага едновременно и във всички случаи на налагане на мярката по чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "а" от ЗДДС, преценката за нейната законосъобразност може да се сведе до това има ли разпоредено запечатване на обекта. В случая, забраната за достъп е наложена със същата заповед, с която е разпоредено и запечатването на обекта, поради което следва да се приеме, че условията по чл. 187, ал. 1 т от ЗДДС са изпълнени, като забраната за достъп е наложена спрямо обекта, където е извършено нарушението. Следователно оспорената заповед е законосъобразна и в тази ѝ част.

За да съответства на целта на закона един административен акт, с който се налага принудителна административна мярка, следва актът да отговаря на общата цел на принудителните административни мерки, определена в чл. 22 от ЗАНН - предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях, както и с целта на ЗДДС - предотвратяване вреди за фиска при осъществяване на дейност в търговските обекти. Съдът приема, че процесната заповед е издадена в съответствие с целта на закона.

С оглед изложеното издадената ЗНПАМ е законосъобразна, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена, като неоснователна.

Предвид изхода на спора, на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв., определено на основание чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 78, ал. 8 ГПК.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София град, III отделение, 3б състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу ЗНПАМ №ФК-С921-0083905/08.02.2021 г., издадена от Началник отдел „Оперативни дейности“-С. в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която е наложена ПАМ „запечатване на търговски обект“ – спортен център, находящ се в [населено място], [улица], както и забрана за достъп до него за срок от 5 дни, на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ и чл. 187, ал. 1 от ЗДДС, потвърдена с Решение № ГДФК-40/24.02.2021 г. на Директора на дирекция „Оперативни дейности“ в главна дирекция „Фискален контрол“.

ОСЪЖДА [фирма], с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 6, представлявано от М. П. - управител, да заплати на ТД на НАП-С., сумата от 100 /сто/ лв., представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:

